ritualis conuentum ⁊ ꝓlixitatem diuini officij dimittere. Et q̄ libri eēnt fructuosius frequētandi In qua q̄dē rñsiua ꝑmo epl'aris ꝑmittitur ꝓlogus/post subnectūtur decem ⁊ octo cōsideratiōes In q̄rñ ꝑmis. xij. suadet cenobitica stabilitas. ⁊ arguit suspecta loci seu cōuentus mutatio ꝑtextu seu colore maioris q̄etis ⁊ ꝓfectus. In reliq̄s vo sex cōsideratiōibꝫ agit de libris a monacho in diuino officio ⁊ regl'aribꝫ obſuātijs cōtinue occupato frequentandis.

Gratia vobis et pax. Si inimicos iubemur diligere/q̄to magis eosq̄ nos diligūt ī veritate et sinceritate salutis Nihil quippe ita debitū/nihil plus nature cōsentaneum uihil efficacius ad diligi q̄ redames si amaris. et ames vt ameris. hoc est eni amatoriū poculū Seneca teste/sine veneficijs sine carmine. s. Si vis amari ama. Durū idcirco videri potuit verbū illud vr̄e caritatis de me et ad me. quis ꝓhibet etiā non amantē diligere. sed fuerit hoc dictū licentia ſmonis amorosi q̄ legē nescit. nec se capit sepe. Veniā ad alia sup q̄bꝫ ilico rapuit aīm⁹ me stilo currēte cōsideratiōes videlicet aliq̄s annotate pñtibꝫ ānexas Suppetebāt alie cōsideratiōes pl'es sed lassitudo corpis ⁊ formido tedij cōpescuerūt scribētē. Sane suadeo ꝑmū totū religiōis studiū transire in affectū cordis. nō tamen accipio ꝑ h̄ affectū q̄lēcūq̄ sed sanctum et castū Nā transibant illi de q̄bꝫ ps̄. loquit ī affectū prauū. dū ꝓdijt q̄si ex adipe iniquitas eoꝝ. Hꝫ autor de spū et aīa/breuē interceteras magnas multas a laudabiles /cōsideratiōem istā. Affectus inq̄t q̄ est spontanea et suauis inclinatio ad aliud/ triplici/ter in nob attēditur. s. in supiori ꝑte rōis. ⁊ in inferiori ⁊ in imaginatione Si spūs nr̄ seq̄tur affectū ꝑmū d̄r hō spūalis. si scd̄ꝫ d̄r hō rōnalis. si tertiū d̄r hō aīalis. Poteritis in originali si placet videre latius Item q̄ in epl'a beati Bern. ad vr̄os frēs de monte dei. Fuit opinio celebris q̄ tota theologia nr̄a deberet magis cēseri affectiua q̄ speculatiua Rōem assignat vnus validaꝫ. qꝛ iubemur redigere oēm intellectū in captiuitatem in obsequiū xp̄i. Plus est igit oīs ītellectus theologice ad cultū xp̄i ꝑ caritatꝫ obsequiū q̄ ad speculandum maxime euꝫ finis legis sit caritas. Rursum circa monitionē infra de lectura doctrinaꝝ. Placet h̄ addere q̄ sermones mgr̄ales qui fiūt succicte ꝑ distinctiones valde illuminant intellectū et sine labore graui demulcēt etiā affectū cū inspicit ſmo dei viuus ⁊ efficax duꝫ ad modū loquētis et cōtinētis eidē se infūdit suauiter ꝑ ꝑticulas ordinatim. Habet q̄ꝫ vberrim materia circa pene singula psalmoꝝ ⁊ alioꝝ diuinoꝝ v̄ba ꝓ exercitio meditationis Exēpli gr̄a. Beatus vir q̄ non abijt in in cōsilio impioꝝ. hic pōt assumi distinctio de beatitudine Item de viro Itē de abire Item de cōsilio. et ita de reliquis Demū nō est cōsiliū meū vt difficiles q̄ōes et ꝓfundas speculatiōes occupatus in assiduo d̄ino ſuitio sibi assūet ītelligēdas vbi requirit ociū maximū ac ingenij viuacitas cū dispositione vegeta cerebri/q̄eta et serena ne forte frenesis aut alia incurrant incōmoda. Sufficiūt igitur tractatuli faciles ⁊ ad pietatem idonei Scriptum Lugduni Anno domini. M.cccc.xxvi.ix. Julij. per Joh. cancellariū ꝑisieñ/

Finit epl'a.

Incipiunt cōsiderationes ad ꝓpositū q̄s bñ cōsiderare debꝫ religiosus in diuinis multū occupatus/ ꝓ serenatione conscientie B

Consideratio prima.

Religiosus ille cōsideret in ꝑmis q̄ dei ꝓuidētia q̄ in sua dispositione non fallitur deduxerit ipsum ad ordinem celebrem et approbatū ī q̄ iā ita professꝰ ē pꝰ ꝓbatōeꝫ solitā vt resilire fas ñ sit Faciat g̊ d̄ pia nc̄citate

virtutem gratuitam et meritoriam. qrdurꝫ est si cōtra stimulū calcitret Sacrilegiū q̄z si volūtatem suam rursus vsurpet/quaz in supioris sui vice dei resignauit manus.

Consideratio secunda

Consideret scdo q̄ iam sibi viuendum est non ꝓpria sed aliena lege. nō ꝓpria sz aliena volūtate que tñ originaliter a sua volūtate ꝓcessit. Nō enim quispiam ad ꝓfitēdū cogebat Sequenda est igitur deinceps aliena volūtas non p̄occupanda. non docēda.

Tertia consideratio.

Consideret tertio dictus religiosus qm̄ deus bonoꝝ nr̄oꝝ nō eget. Ac ꝓinde melior est obīa q̄ꝫ victima Propterea censeri debeat ꝓregula generali/illud esse melius/illud pulcrius/illud nobilius/illud vtilius delectabilius et honestius/qd̄ est obīe ꝓximus. sit illa res in qua obeditur vilis. abiecta. turpis. inutilis. laboriosa. vana. stulta q̄ꝫtūlibet inhonesta. solo peccato excluso. Exemplū habemus in dño nr̄o ihu xp̄o q̄ sacerdotali et regio genere ac spiritu ꝓphetico insignis/nudis ābulabat pedibꝫ/alijsq̄ꝫ maxime humilitatis gestis se deiecit hāc existimans vt beatus Hiero. finaliter innuit summā nobilitatem vicz deo pr̄i obedire. Vñ et beata Agatha ꝑ iudicē suū inculpata eo q̄ seruilem ꝑsonā ꝓpter xp̄i seruitium gereret. rñdet prudētissime theologisando dicēs Summa ingenuitas hec est. q̄ seruitus christi comprobatur.

Quarta consideratio

Consideret quarto q̄ sicut in domo patris mei māsiones multe sunt/ꝛ vie multe ꝑueniendi ad eā/et in via dei s̄m qd̄ loquitur btūs Aug⁹ alius sic alius ibat Jōq̄ꝫ cōformiter iuxta apl'm In q̄ vocatione vocatus est ambulet De q̄ idem apl'us exemplum posuit alio in loco de varijs/ veri corporis officijs. Quo exemplo ad ꝓpositum nullum accōmodatius esse pōe/si profunda cogitatione ruminetur

membrorum

Consideratio quinta

Cōsideret q̄nto/q̄ aduersarius nr̄ diabolus iuxta beati Petri verbū illo mane lectū in epl'a ad missam q̄ quo hec post meridiem scribūtur/tanq̄ꝫ leo rugiens circuit q̄rens quem deuoret. nō habet aūt efficati⁹ malignandi machinamentum q̄ꝫ si possit hmōi suadere displicentiā status sui iaz assumpti iam q̄ꝫ ꝓfessi. Et hoc facere conat̄ nunc sub velamine maioris vtilitatis in alia vocatione vt in p̄dicando. nunc sub figmneto quietudinis cōtemplatiue. nunc sub arrogantia scīe amplioris. nūc sub vmbraculo quasi omnia sint inutilia que agit in vocatione sua. ꝓsequēdo singula ꝛ annihilando Jeiunia/vigilie/ꝓlixitas cantus et horaꝝ solitudo grauis/ꝛ iuge silentium cū silibꝫ sint ꝑ exemplo Subiungēs q̄ deus solum inspicit cor. et corꝑalis exercitatio ad modicū vtilis est. Addendo vt quid deniq̄ꝫ ꝑditio hec. Poterat em̄ vngentū suum vt sibi videt̄ venūdari multo ꝛ nō sic d̄ ꝑiret. Dicit hoc qñq̄ꝫ spūs seductor instabilibꝫ cellicis. q̄ se p̄sumūt idoneos ad docendū alios vt seducat ꝛ eos ita finaliter d̄ cella salutis in mūdū ꝑditionis reducat.

Sexta consideratio.

Consideret etiā sexto q̄ oīa suspecta sūt tanq̄ꝫ a demonio meridiano (qd̄ se transfigurat in angelū lucis) immissa et suggesta que loci vel ꝓpositi semel arrepti ꝛ suscepti mutationē ingerūt ꝛ suadent directe vel indirecte. p̄cipue nisi manifest⁹ sit in via quā ambulat positus obexeterne salutis q̄ poni tunc solū creditur/dum cum hac via ꝛ in ip̄a non stat salus.

Septima consideratio

Cōsideret septimo q̄ꝫ schola religionis valde distat a schola secularis inquisitiōis Dicebat hoc vnus fratrū meoꝝ alteri fratri suo et meo dū simul in ordine celestinoruz morarent̄ Frater. hec religio nō ē schola theologie vel ph̄ie sed xp̄iane felicitatis et discipline. nō venisti ad doctrinā et secularis scīe vanitatē sed ad disciplinā ꝛ humilis vite bonitatē Linq̄ qōes scholastic⁹ viris q̄ erudiūt intellectū/tibi satis sint regulares nr̄e obs̄uantie que inflāmare sufficiunt tuū affectū. Et vere ita est et verissimū est quod dixit.

Consideratio octaua

Cōsideret octauo q̄ viatores hic sum⁹ nō comp̄hensores Sit igit viator vt viator nec q̄rat hic ea in via que ꝓ p̄mio quesita debentur in patria. Comp̄hensio. s. diuinitatis sine fantasmatibꝫ et sine labore. vbi nec languor nec seniū ꝛc̄. Et dicamus cū apl'o Nihil iudicaui me scire inter vos nisi Jesum xp̄m ꝛ hunc crucifixū. Sufficiat hic nobis corporaliter ambulant ibus per corporalia/transire per fidem per q̄ꝫ

spem et caritatem in eterna. Et videamus tamdiu in speculo ⁊ enigmate q̃usq; veniat dies illa q̃ sponsus pascit ⁊ cubat in meridie claritatis eterue. qñ videbim⁹ cũ facie ad faciẽ sicuti est. et sil'es ei erimus.

¶ Consideratio nona.

¶ Cõsideret nono q̃ in illa die p̃mi spãlis examinis nr̃i. et in die etiã examinis secundi seu nouissimi ⁊ general' nõ interrogabimur q̃tũ fuerit intellectus nr̃ acutus ⁊ eruditus. sed q̃lis fuerit affectus nr̃ ad dñz deum nr̃m. hoc ẽ q̃ simplex/ q̃ rectus/ q̃ pi⁹/ humilis et deuotus/ q̃ q̃ spontaneus et fidelis in dei seruitio. ꝑm eam vocatiõem q̃ vocat⁹ fuerit diuinitus. Hoc diligẽter pẽsabat q̃ dicebat Omnis cõsũmatiõis vidi finẽ. latũ mãdatũ tuũ nimis. Qd̃ quidem mandatũ certissime est caritas non cognoscendi vanitas

¶ Decima consideratio

¶ Cõsideret decimo ip̃e religiosus ex p̃missis. ex q̃ omne studiũ suũ resolui dz in affectũ vt nihil studeat/ nihil legat/ nihil cãtet/ nihil mediteť/ qd̃ nõ ĩmediate aut mediate ordineť ad inflãmatiõem affect⁹. qm̃ ĩ hac inflãmatiõe cõsistit sup̃mus apex theologie mistice. tradite ꝑ dionisiũ ac reuelate sibi ⁊ alijs ꝑ sp̃m sctm̃. sed neq; fugabunť fãtasmata ꝑ studiũ. sed ꝑ desideriũ/ ꝑ affectũ scz nõ intellectũ. qm̃ necesse est intelligẽtez fantasmata speculari.

¶ Undecima consideratio

E ¶ Consideret etiã vndecimo q̃ hec inflãmatio affectus nõ expectãda est ab homĩe. Propterea nõ suspiret ad hũc vel illum doctorẽ p̃sertim viatorẽ vt dicat felix essem ex cõuictu talis vni⁹ Suggestiões hmõi sepe sunt diabolice/ inducentes mentis ⁊ nõ nũq̃z etiaz corporis inquietudinẽ. Scio ꝑ experiẽtiam de quodaz ꝓfesso qui prius ardẽtis studij in secl'o de ꝓgenie ne dñ illustri sz et regali ↄquerebať qualiter tẽpe suo nõ eẽt alter Hieronymus/ quẽ posset adire/ vt sic perueniret ex sua eruditione ad scientie ꝑfectionẽ/ q̃si scz nõ esset tẽpe suo doctor. etiam in ianuis/ qui sufficeret docere eũ. q̃si ẽt religionẽ intrasset nõ ad lamentũ sed ad documẽtũ. Recolo tristis q̃ dũ ego pia solicitudine dicerem me timere talẽ sciendi ardorẽ nõ fore ab instinctu bono. sed malo. rñdit ille indignabũdus mihi q̃ voluit et recessie Et o pijssime ⁊ terribilissime in cõcilijs sup̃ filios hoĩm dñe deus meus quo recessit quo abijt Utiq; heu paulo p⁹ factus est apostata sub specie q̃si artioris religionis. ĩmo tandẽ absq; omni verecũdie velo totũ religionis omnis habitũ abiecit Misereať sui ĩmo et mei ac oĩm nr̃m deus Hmõi etenĩ par vel etiã maius ꝑiculum seclusa dei pietate imminere põt ceruicibus nostris. nisi a curiositate ⁊ vanitate sciendi plura q̃ oporteat caueamus. Sit hoc ĩductum nõ ad cuius q̃ cõtumeliam seu imꝓperiũ ꝓpitius sit mihi deus. sed oĩb⁹ nobis ad cautelã ⁊ in exemplũ. vt nõ q̃ram⁹ plus sape q̃ oporteat/ sape cum sobrietate Et vt meminerimus illud ps̃. Dñe non est exaltatum cor meum ⁊c̃. ¶ Nota quõ paucis tangit execrabile factũ. f. Ja. de borbonio qui sub p̃textu ꝑfectionis ordinem celestinoꝝ reliq̃t et ad frẽs mĩores de obseruãtia trã sijt et paulo post miserabiliter apostatauit ad seculũ rediens et vxorem accipiens ꝓpter qd̃ crudeliter a ꝑntib⁹ vxoris quã deceperat cũ roma rediret interfectus est tp̃e Martini pape.

¶ Duodecima consideratio.

¶ Cõsideret. xij. ⁊ postremo iuxta p̃missa qualis exercitio sibi ante omnia tenẽda sit prima Et ĩueniet ꝓculdubio q̃ nihil sit p̃mum/ nihil sic p̃ncipaliter incũbit sic̃ hoc vnicũ vt scz seruitiũ dei adimpleat. Seruitium dei quippe ꝑsepe in regulis mõachoruz noĩatur ecciasticũ officiũ Deinde siq̃d tp̃is in residuo fuerit ordineť hoc ad vacãdũ q̃tũ obĩa admiserit sibijp̃i/ post necessitates corꝑis que multe sunt. Hoc documẽtũ breui versiculo quidã cõplexus est dicẽs Fac opus iniunctũ/ deinde vacato tibi Cõsulo tñ vt ista vacatio sit taliter practicata ĩ deuotionis ocio. vt nõ reddatur inepta ꝑ lacrimas. aut alia lesiua corꝑis vel mentis exercitia ad ea que in cantando legendo et ceteris hmõi p̃ncipalius et p̃ncipalissime ex sctã obedientia incũbunt// Dictũ sufficiat tantum de p̃ma parte.

F Veniamus nunc ad sex alias cõsiderationes scz de libris legẽdis seu frequẽtãdis ꝑ religiosum sedulo in seruitio seu diuino offitio occupatum.

Sequitur prima cõsideratio.

¶ Porro si pergat sedula curiositas aut vt mitius loquamur studiosa sedulitas

inquirere. qui vel quales libri sint frequē/tandi tali religioso sic instituto. sic q̄ astricto ad q̄lez sermo nūc currit pro admonendo ⁊ hortando/censeo rñdendum. Primo sub doctrina generali/q̄ nō omnes mouētur sil'r ex sil'ib'. Liber omnis fit historicus sit moralis. sit allegoric⁹. sit anagogic⁹. in quo plus repiet ad deuotiōez se moueri. legatur interim memoret et ruminetur. Ita tñ si ꝓbate sit autoritatis. Sup q̄ reeditū est opusculū de examine doctrinarū. Cui cōsonat libellus de laude scriptoꝝ.

Consideratio secunda.

Ceterū non est hec regula fixe data/nisi ꝓ hic et nunc. Qm̄ sepe variatis affectiōibus ꝓ varietate taz humoꝝ in corpe q̄ꝫ morum in mēte/nccē est studia variari. ꝓna nimirū fastidio est nr̄a natura/tpe hui⁹ mutabilitatis nr̄e. Obseruandū est nihilominus vt hec mutatio studioꝝ nō sit solūmō nauseātis q̄si stomachi cui⁹ est mlta degustare ⁊ parū digerere sz veniāt ex mētꝫ ꝺlcū

Consideratio tertia.

Proinde q̄ꝫtū occurrit ꝓ hic et nūc ⁊ q̄ꝫtū ad exhortatiōem pñtē attinere videt. sūt narratiōes pr̄m ꝓut in libro vitaspatrum digeste cōtinētur bñ salubres q̄ pōt in q̄libet narratione pausa fieri dū vacat hora ex obia ad ꝓuitutū diuinū siue ad ad alia In sup(q̄ꝫq̄ꝫ mirer q̄ pacto id fiat)monēt p̄ ceteris scripturis plus ea documēta q̄ veluti alterius ꝑsone sub tipo ingerūtur intellcūi ⁊ facile demulcent affectū cū q̄si ꝑsonā ipsam in mortuis litteris loquētē viuacit pñtem cū sua autoritate imaginamur. Consiliū cōsil'e sit de paribus piarum historiarū narrationibus.

Consideratio quarta.

Amplius si qō fiat de doctrinalib' et nō de historiacis traditiōib' veniūt ad aim ꝓtinus aliq̄ q̄ memīt idē aim⁹ antea cōposuisse tāq̄ꝫ sibi familiari⁹ cognita. vtinā non vani⁹ occurrētia q̄ q̄ ꝓ hic et nūc hēo ipse supecta. nō q̄dē de nō v̄itate sz de vane gl'ie vera vanitate eadem p̄tereo Sūt libri plures beati Bern. viri deuotissimi Et p̄ꝑtim epl'a ei⁹ ad frēs carthusieñ. de mōte dei Itꝫ sermones eius sup cātica canticoꝝ vbi loquitur tanq̄ꝫ religionē ꝓfessus et sicut expi entia multa edoct⁹ Sūt insup moralia beati Greg. pape omni admiratione et veneratiōe atq̄ꝫ vtilitate p̄clara. q̄ etiā ꝓ magnis et q̄ꝫtumcunq̄ꝫ magnis ingeniis sine seclusione tñ tardioꝝ q̄ singulis lac ⁊ mel ministrāt sufficere pñt sua vbertate Sūt deniq̄ꝫ ad maiorē abūdantiā. imo supabūdātiam libri illius venerabilis Richardi de sancto Victore de. xij. pr̄iarchis de archa mistica Et q̄d laborarē ꝑ singula? Nihil ⁊ eni cōposuit nisi diuinū et misticū edoctus a p̄ceptore suo doctore celeberrimo Hugone de sancto victore Cui⁹ opusculū de oratiōe qd incipit Quo affectu q̄ve studio ⁊c. superat omnem laudem.

Consideratio quinta.

Subinde nescio si p̄cipuus inter om̄s numerādus sit Eustachius. ita eni nomen istud suū vulgatū Bonauen. videor posse tradere. Ille eni singulariter inter oēs doctores catholicos pace oim salua/videtur idoneus ⁊ securissimus ad illuminandum intellectum. et ad inflammandum affectū. Cuius opuscula duo. vt lecturam ⁊ alios tractat⁹ ei⁹ interim p̄tereā tanta sūt arte cōpendij diuinit⁹ cōposita vt supra ipa nihil breuiloquiū noto et itinerariū In q̄bus ꝓcessuz ē duab' vijs cognoscēdi deū Prim⁹ nanq̄ꝫ hoꝝ duoꝝ tractatuū. ꝓcedit a p̄mo p̄ncipio qd de⁹ est vsq̄ꝫ ad alias veritates sub deo creditas ⁊ habitas Alius ecōtra ꝓgreditur a creaturis ad rreatorē ꝑ sex grad⁹ scalares vsq̄ꝫ ad anagogicos excessus Quilz sint difficiliores ⁊ rariores. dz tñ oīs xp̄ian⁹ ad illos aspirare qm̄ theologia tal' mistica ꝓprie ē xp̄ianoꝝ Que et ꝓpiciāte et reuelante spū xp̄i Jesu facillima est sup omnia et vtilissima sed abscōdita a sapiētib' et in oculis suis prudētib' et ipsis pene inaccessibilis et impossibilis. iuxta eiusdē dñi saluatoris diuinam sententiam qua ait Cōfiteor tibi pater ⁊c.

Consideratio sexta.

Confiteor itaq̄ꝫ et ego in insipiētia mea ꝓ cōclusione rñsiue epl'e ne vltra in lōgū vergat q̄ a. xxx. annis ⁊ āpli⁹ citra volui hr̄e familiares mihi p̄dcōs tractatulos sepe legēdo. sepe ruminādo. ēt vsq̄ꝫ ad v̄ba ne dum sñias Et ecce hac etate h̄ ocio velut ad votū vix ꝑueni ad ītiū gustus eorūdē. q̄ ⁊ repetiti sp mihi noui fiūt ⁊ placēt iuxta illud flacci de poemate l'imagine ꝯpositꝫ elegāt

Decies repetita placebit. Allegauerim cõ modius grauius dignius et verius illd̃ de sapientia quã ille describit qui ait. Nõ habet amaritudinem cõuersatio illius nec tedium conuictus eius sed leticiam et gaudium Sicut quoq; ipa eadem sapiẽtia se collaudans dicit. Qui edunt me adhuc esuriunt. Et qui bibunt me adhuc sitient. qꝛ scꝫ in edendo saturitas est ne quid desit. et ĩ desiderio auiditas manet cõtinua ne fastidiũ sit Uñ etiam fruuntur inquit ꝓsa nec fastidiunt quo frui magis sitiunt. ¶ Hec ad satisfaciendũ scriptis caritatis vestre dicta licet satis cursorie sufficiant. ¶ Finit

Frater fratri. Gratia et pax.

¶ Ex verbis tuis iudicaberis notat xp̃us Et q̃ in verbo nõ offendit hic ꝑfect⁹ est vir Sed cũ linguam hoĩm/nemo domare p̃t. quid cõsultius q̃ꝫ tenere silentiuꝫ/mihi qd̃ necessitas vel pia cogit vtilitas rumpere. Est sup̃ hac re fructuosum de silentio capitulũ in summa de viciis ꝑte vltima relegat̃ Hoc ideo frater p̃miseri qꝛ vix euenit mihi inire cũ aliquo colloquiũ. qui peniteat me aliquorũ Et q̃d ꝓfecerim alteri sum ignorans q̃d autem obfuerim mihi recognosco ꝓpterea conor indies dño ꝓpitio mecũ morari. Et si dandum est consilium malo per scedulam q̃ꝫ ꝑ linguam respondere Uideor eni mihi responsionẽ securiorẽ ꝑ h̃ dare

¶ Ceterum super mõ studendi/multi multa scripsere. Summa de ꝟtutibus tractiue de prudentia colligit vtiles doctrinas Notantur insuper aliqua pro theologie mistice que stat in affectibus acquisitione. ꝑticulares industrie duodecim ꝑte scd̃a. ꝑncipali de theologia mistica que nũc penes vos habetur. Tanguntur subinde nõnulla in tractatu de laude scriptorũ/vbi fit mẽtio de dicto beati Bernardi q̃ querc⁹ et fagus docuerunt eum. Habetnr a Seneca specialis super modo studendi epistola. Dicit inter cetera q̃ fastidientis stomachi est multa degustare/et q̃ peregrini habent hospicia multa/sed paucas amicicias. sic semper ingerentes animum grauant non nutriunt/quia nec ruminando conterunt/nec digerunt meditando Scripsit deniq; venerabilis Hugo didascalicon. i. mgr̃m docentem discipulũ. ¶ Nunc aliqua q̃ religiosum respiciunt cursim et punctatim vt occurrunt annotabo iiuxta circũstantias a philosophis et theologis positas Recogitetur ꝑmo quis sit ille qui studet in ꝓfessione et statu in ingenio et etate. Recogitet ipse cur studet. i. quo fine. Nam finis ẽ in moralibus ꝑmium/quasi ꝑncipium ꝑmitus/et ꝑncipaliter intendendum ꝑm cuius exigentiam debent alie circumstantie mode/rari vt tertio sciat quid sit illud quod studꝫ quarto tempus. quinto locũ. sexto cuꝫ quibus et ad quos suum applicare studiũ licꝫ decꝫ ꝛ expedit. Alioqui si desit moderatrix discretio/ponderans istas circunstantias non institutio sed destitutio non instructõ sed destructio subsequũtur Et qꝛ paucorũ valde est ꝑfecta discretio ꝓpria datur in religionibus aliena per obedientie votum qd̃ qui deserit nec obseruat satagens ꝓpria voluntate que sibi nulla debet esse regere se/nihil mirabile si currens incurrit et offendit Scitum est quid Bernardus dicit de talibus q̃ nullum machinamentuꝫ efficatius habet demon ad seducenduꝫ q̃ꝫ si modum in feruore bono faciat p̃tergredi Deniq; de tali dicit Climacus Qui sibi dux esse vult spreto duce ꝓprio q̃ non iam indiget demone temptante quia factus est sibi demon. Regulet igitur obedientia studium eius qui obedientiam professus est.

¶ Postremo frater rogo te/rogo et illos q̃bus h̃ pauculũ cõicare decreuerꝫ vt aꝑtꝫ interioribꝫ oculis retorq̃ant illos ad priores collocutiões/et acriter dijudicẽt si frequenter plus inuenerint ea q̃ mihi cõtingere fateri nõ erubesco Et vt interim sileamus detractiones iras zelũ murmurationes amaras q̃lia nemo nescit esse criminalia/ꝑpendant fabulationes ineptas faciliter immisceri cachinnos scurrales nugas rumoruꝫ volatiliũ sensim effluere/q̃d q̃ surrepũt mẽdacia ꝛ celãda pãdunt̃ temeraria fiũt in absentes iudicia cum silibꝫ incõmodis interq̃ volat interim tꝑs irrepabile Et aĩm⁹ q̃ se talibꝫ nisus ẽ oblectare remanet inanis sterilis vanus tristis ꝛ ad seriosa necessaria q̃ꝫ lãguidior ꝛ ineptior sibiq; displicẽs g̃uis ꝛ penitẽs Magnuꝫ ẽ crede mihi magnum ꝛ p̃ciosum ocij talẽtum q̃ q̃ vtit̃ mltiplicato fenore manipl'os iusticie cũ exultatione reportabit/q̃ ꝟo male ꝛ inerter illd̃ dissipauerit. dispdet illũ de⁹ ẽt ĩ h̃ secl'o. Sũma eniꝫ malicia est ocium iners. ait Bernardus.

spem et caritatem in eterna. Et videamus tamdiu in speculo ⁊ enigmate q̃usq; veniat dies illa q̃ sponsus pascit ⁊ cubat in meridie claritatis eterue. qñ videbim⁹ cũ facie ad faciẽ sicuti est. et sil'es ei erimus.

¶ Consideratio nona.

¶ Cõsideret nono q̃ in illa die p̃mi spãlis examinis nr̃i. et in die etiã examinis secundi seu nouissimi ⁊ general' nõ interrogabimur q̃tũ fuerit intellectus nr̃ acutus ⁊ eruditus. sed q̃lis fuerit affectus nr̃ ad dñz deum nr̃m. hoc ẽ q̃ simplex/ q̃ rectus/ q̃ pi⁹/ humilis et deuotus/ q̃ q̃ spontaneus et fidelis in dei seruitio. ꝑm eam vocatiõem q̃ vocat⁹ fuerit diuinitus. Hoc diligẽter pẽsabat q̃ dicebat Omnis cõsũmatiõis vidi finẽ. latũ mãdatũ tuũ nimis. Qd̃ quidem mandatũ certissime est caritas non cognoscendi vanitas

¶ Decima consideratio

¶ Cõsideret decimo ip̃e religiosus ex p̃missis. ex q̃ omne studiũ suũ resolui dz in affectũ vt nihil studeat/ nihil legat/ nihil cãtet/ nihil mediteť/ qd̃ nõ ĩmediate aut mediate ordineť ad inflãmatiõem affect⁹. qm̃ ĩ hac inflãmatiõe cõsistit sup̃mus apex theologie mistice. tradite ꝑ dionisiũ ac reuelate sibi ⁊ alijs ꝑ sp̃m sctm̃. sed neq; fugabunť fãtasmata ꝑ studiũ. sed ꝑ desideriũ/ ꝑ affectũ scz nõ intellectũ. qm̃ necesse est intelligẽtez fantasmata speculari.

¶ Undecima consideratio

E ¶ Consideret etiã vndecimo q̃ hec inflãmatio affectus nõ expectãda est ab homĩe. Propterea nõ suspiret ad hũc vel illum doctorẽ p̃sertim viatorẽ vt dicat felix essem ex cõuictu talis vni⁹ Suggestiões hmõi sepe sunt diabolice/ inducentes mentis ⁊ nõ nũq̃z etiaz corporis inquietudinẽ. Scio ꝑ experiẽtiam de quodaz ꝓfesso qui prius ardẽtis studij in secl'o de ꝓgenie ne dñ illustri sz et regali ɔquerebať qualiter tẽpe suo nõ eẽt alter Hieronymus/ quẽ posset adire/ vt sic perueniret ex sua eruditione ad scientie ꝑfectionẽ/ q̃si scz nõ esset tẽpe suo doctor. etiam in ianuis/ qui sufficeret docere eũ. q̃si ẽt religionẽ intrasset nõ ad lamentũ sed ad documẽtũ. Recolo tristis q̃ dũ ego pia solicitudine dicerem me timere talẽ sciendi ardorẽ nõ fore ab instinctu bono. sed malo. rñdit ille indignabũdus mihi q̃ voluit et recessie Et o pijssime ⁊ terribilissime in cõcilijs sup̃ filios hoĩm dñe deus meus quo recessit quo abijt Utiq; heu paulo p⁹ factus est apostata sub specie q̃si artioris religionis. ĩmo tandẽ absq; omni verecũdie velo totũ religionis omnis habitũ abiecit Misereať sui ĩmo et mei ac oĩm nr̃m deus Hmõi etenĩ par vel etiã maius ꝑiculum seclusa dei pietate imminere põt ceruicibus nostris. nisi a curiositate ⁊ vanitate sciendi plura q̃ oporteat caueamus. Sit hoc ĩductum nõ ad cuius q̃ cõtumeliam seu imꝓperiũ ꝓpitius sit mihi deus. sed oĩb⁹ nobis ad cautelã ⁊ in exemplũ. vt nõ q̃ram⁹ plus sape q̃ oporteat/ sape cum sobrietate Et vt meminerimus illud ps̃. Dñe non est exaltatum cor meum ⁊c̃. ¶ Nota quõ paucis tangit execrabile factũ. f. Ja. de borbonio qui sub p̃textu ꝑfectionis ordinem celestinoꝝ reliq̃t et ad frẽs mĩores de obseruãtia trã sijt et paulo post miserabiliter apostatauit ad seculũ rediens et vxorem accipiens ꝓpter qd̃ crudeliter a ꝑntib⁹ vxoris quã deceperat cũ roma rediret interfectus est tp̃e Martini pape.

¶ Duodecima consideratio.

¶ Cõsideret. xij. ⁊ postremo iuxta p̃missa qualis exercitio sibi ante omnia tenẽda sit prima Et ĩueniet ꝓculdubio q̃ nihil sit p̃mum/ nihil sic p̃ncipaliter incũbit sic̃ hoc vnicũ vt scz seruitiũ dei adimpleat. Seruitium dei quippe ꝑsepe in regulis mõachoruz noĩatur ecciasticũ officiũ Deinde siq̃d tp̃is in residuo fuerit ordineť hoc ad vacãdũ q̃tũ obĩa admiserit sibijp̃i/ post necessitates corꝑis que multe sunt. Hoc documẽtũ breui versiculo quidã cõplexus est dicẽs Fac opus iniunctũ/ deinde vacato tibi Cõsulo tñ vt ista vacatio sit taliter practicata ĩ deuotionis ocio. vt nõ reddatur inepta ꝑ lacrimas. aut alia lesiua corꝑis vel mentis exercitia ad ea que in cantando legendo et ceteris hmõi p̃ncipalius et p̃ncipalissime ex sctã obedientia incũbunt// Dictũ sufficiat tantum de p̃ma parte.

F Veniamus nunc ad sex alias cõsiderationes scz de libris legẽdis seu frequẽtãdis ꝑ religiosum sedulo in seruitio seu diuino offitio occupatum.

Sequitur prima cõsideratio.

¶ Porro si pergat sedula curiositas aut vt mitius loquamur studiosa sedulitas